

at tage under fornøjet Overvejelse, om man ikke skulde foretage en Forandring med Hensyn til Børslevbanen. — Der er ogsaa kommet et andet Moment frem nemlig Anlæget af Baner i Odsherred, idet der paa Lovforslaget om de private Baner i Fjor var Forslag fremme om en eller rettere to Baner i Odsherred; og muligvis vil man ogsaa der komme ud over en Vanskelighed. Sagen er jo nemlig den, at naar man strider til Anlæget af et større Antal Jærnbaner, er det det naturlige ikke blot at se hen til, om den eller den Jærnbane i og for sig betragtet er lagt hensigtsmæssigt, men — naar det lader sig gøre, naar man kan overskue, hvilke Jærnbaner, der er Tale om at anlægge — at søge at lægge en samlet Plan for disse Baner saaledes, at de passe godt ind i hinanden. Og det forekommer mig nok, at vi, naar vi førte Jærnbanen til Thyderup i Stedet for til Børslev, og videre fra Thyderup til Nykøbing foruden at slippe ud over Vanskeligheden ved denne Bane fra Tølløse til Ruds-Bejby — som jeg har en stærk Aielse om ellers vil blive et Stridspunkt mellem de to Ting — vilde faa en hensigtsmæssig Ordning for hele dette Jærnbane-kompleks. Jeg skal ikke nærmere udvikle dette for ikke at spille Tiden; jeg tror, at et Blik paa Kortet vil vise Rigtigheden deraf. Der forekommer mig derfor at være Grund til at tage Spørgsmaalet under fornøjet Overvejelse. Jeg skal gentage, hvad jeg sagde i Fjor, at jeg erkender, at man ikke staar ganske frit over for dette Spørgsmaal, eftersom Børslevbanen er foreslaaet af Regeringen og vedtagen af de to Ting, og der maatte derfor udfordres en Overensstemmelse mellem de tre Faktorer, for at man kunde komme til en Forandring, med andre Ord, at den enkelte Faktor ikke kan vente mod de andres Modstand at kunne gennemføre Forslaget om en Forandring. Det forekommer mig imidlertid, at der foreligger Momenter, som kunne indeholde en tilstrækkelig Grund for de tre Faktorer til at enes om en anden Retning. Et Spørgsmaal vilde det saa blive, hvorledes man kunde komme til en Forhandling herom, og Formen derfor maatte vel nærmest være den, at man, for at faa en Diskussion med det andet Ting og Regeringen om denne Sag, i dette Ting prøvede paa at forandre Banens Retning til Thyderup, hvilket ikke udelukker, at det kunde ske saaledes, hvis man saa mødte Modstand, som man ikke kunde komme ud over.

Med Hensyn til Tilskuddet skal jeg i Anledning af de Bemærkninger, som fremkom fra 1ste Landsstingsmand for 6te Kred (S. Be-

derjen), om den Forskel, som der paa dette Punkt skal have vist sig lige over for Jhn. Vestsjælland og Østsjælland, henvise til den Diskussion, der fandt Sted forrige Aar, og som jeg ikke her skal komme ind paa. Det blev da, tror jeg nok, tilstrækkeligt paavist, at Paastanden i Birkeligheden ikke har noget paa sig. Jeg godkender iøvrigt den Betragtning, som den Gang fremkom fra den ærede Indenrigsminister, at man i Birkeligheden ikke kan gaa hen og sætte et fast Beløb, — det synes nu at være Tendensen — som skal være gældende Norm for Tilskud uden Hensyn til de lokale Forhold; de maa virkelig nødvendigvis gøre, at der opstilles forskellige Regler, saaledes særlig for Klampenborg—Helsingør-Banen. For Resten har Landsstinget heller aldrig villet anerkende dette Standpunkt, men været fuldstændigt villigt til, hvor Spørgsmaalet har ligget for — og det har ogsaa givet sig Udslag saa vel i Forslag fra Udvalgene som i Afstemninger her i Tinget — at lægge større Bidrag paa Kommunerne her paa Sjælland. Der har været Forslag fremme om 80,000 Kr. for hele Slagelse—Næstved-Banen og ligeledes ogsaa for Børslevbanen, netop motiveret ved, at man ikke vilde være med til saaledes at slaa en Regel fast. Saafremt man vil benytte, hvad der er vedtaget for Slagelse—Næstved-Banens Vedkommende, til at fastsætte en lavere Sum andetsteds end foreslaaet, saa erklærer jeg, at det er noget, jeg ikke vil gaa ind paa. Jeg kan selvfølgelig meget godt gaa med til 40,000 Kr., men, som jeg senere skal faa Lejlighed til at udvikle, ikke til 40,000 Kr. for Ringe-Banen, og saafremt det er Betingelsen for at faa 80,000 Kr. ved Nyborg—Ringe-Banen, at man sætter Tilskuddet paa Børslevbanen op til 80,000 Kr., saa skal jeg for mit Vedkommende med Fornøjelse være med.

Indenrigsministeren (Singerlev): Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Betragtninger, der ere anstillede af den ærede Landsstingsmand. Jeg vil kun tage Anstand paa det meget store, reiste Spørgsmaal om en forandret Retningslinie, som den ærede Landsstingsmand nu atter reiste. Det ærede Medlem vil let se, at i alt Fald i en Retning svæktes Statsbanen som gennemgaaende Bane, naar man lægger den længere ind i Landet, saa langt som til Thyderup — længere kunde man i alt Fald ikke gaa imod Øst, det er umuligt. Foruden at en Forandring i meget høj Grad afficerer dette Forhold, er det klart, at den tillige i samme eller i endnu højere Grad paavirker ikke mindre end to eller tre af de foreliggende